

verhouding (zie in hoofdzaak bldz. 981, 31 Maart, en bldz. 1079, 7 April, van dit *Tijdschrift*). Tegen de richting, waarin het daar voorgedragene zich beweegt, wensch ik ten ernstigste te waarschuwen. Ik wil niet terugkomen op wat verleden jaar besloten werd; ik aanvaard dus het toen aangenomen denkbeeld, dat de specialisten een eigen vertegenwoordiging in onze Maatschappij zullen hebben, maar daaruit volgt nog volstrekt niet, wat nu wordt voorgesteld, namelijk dat C. O. en C. V. als gelijkwaardige lichamen naast elkander zullen staan. In alle op het ziekenfondswezen betrekking hebbende zaken zal de C. O. zijn de vertegenwoordiging der huisartsen, de C. V. die der specialisten. Er zal zijn volkomen geldelijke scheiding tusschen C. O. en C. V.; de bijdragen der huisartsen zullen worden ontvangen door de C. O., die der specialisten door de C. V. (bldz. 1079). Het hoofdbestuur zal op verschillende punten ò de C. O. òf de C. V. hooren, naar gelang de zaak huisartsen of specialisten betreft (bldz. 981).

Deze denkbeelden zijn geheel in strijd met de geschiedenis onzer ziekenfondsactie en met de plaats, die de C. O. in de Maatschappij innéemt. De C. O. is niet de vertegenwoordiging der huisartsen; zij is zelfs niet de vertegenwoordiging der ziekenfondsgeneesheeren; zij is de vertegenwoordiging en het orgaan der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst op het gebied van het ziekenfondswezen. Acht men afzonderlijke organisatie van huisartsen en van specialisten noodig, dan moeten die beide afzonderlijk bestaan als gelijkwaardige instellingen, maar naast en (als men dat woord niet al te crimineel wil opvatten) onder de C. O.. De C. O. heeft het mij niet gemakkelijk gemaakt, door verleden jaar te verklaren, dat zij zich zelve niet in staat achtte de belangen der specialisten te behartigen. Dit is, met haar verlof, een evidente onjuistheid. De C. O. kan toevallig op een gegeven oogenblik even goed bestaan uit drie specialisten als uit drie huisartsen, dat heeft met haar geschiktheid om de belangen van een dier beide groepen te vertegenwoordigen niets te maken. De gedachte, dat de belangen van een groep van personen niet zouden kunnen worden behartigd dan door een college, geheel of gedeeltelijk uit haar eigen gekozen vertegenwoordigers bestaande, is er niet minder onjuist om, omdat zij tegenwoordig zoo veel ingang vindt. Ook het hoofdbestuur moet toch de belangen van beide groepen in het oog houden en behartigen, gelijk zoo menig bestuurscollege.

De ziekenfonsaangelegenheden moeten in één hand blijven, die der C. O.. Het hoofdbestuur moet in die aangelegenheden alléén met de C. O. te maken hebben. Meenen de specialisten een eigen vertegenwoordiging noodig te hebben, dan moeten zij zich bij monde van deze tot de C. O. kunnen wenden (maar waarom dan ook niet de huisartsen?!) en een regeling voor beider onderlinge verhouding moet worden gemaakt, waardoor de invloed van zulk een vertegenwoordiging voldoende wordt gewaarborgd, maar de plaats en de beteekenis der C. O. in onze Maatschappij is veel hooger en moet veel hooger blijven, dan die eener vertegenwoordiging van een bepaalde groep harer leden.

's-Gravenhage, 26 April 1917.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

SIMULATIE VAN BLAAS- EN NIERSTEENEN.

Naar aanleiding van het verslag, verschenen in het voorlaatste nummer van dit *Tijdschrift*, bldz. 1330, maakt collega B. H. VOS (Hellendoorn) mij op het volgende opmerkzaam.

In de verzameling pathologisch-anatomische praeparaten van het BOERHAAVE-laboratorium te Leiden berust een, destijds door prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM op zijn college vertoond doosje, waarin een aantal naar de grootte gerangschikte steentjes.

Dat doosje was, en dat is het merkwaardige, door een arts lang geleden aan de

1) De formules CV^H en CV^S zouden dunkt mij geen kwaad figuur maken in ons Leerboek der koolstofverbindingen — *vulgo*: Huishoudelijk reglement.

verzameling geschonken met het etiket „*zeer groote steenen, door een vrouwelijke patiënte, in den loop der jaren, per vias naturales verwijderd*”.

Het aardige is, dat patiënte *had gesimuleerd*, want het waren gewone anorganische steentjes. In dit geval had zich de arts laten foppen, blijkens de bewoordingen, waarin het geschenk was aangeboden.

Mij dunkt, dat, waar de mij toegankelijke literatuur over de simulatie van blaasstenen zwijgt, deze aanvulling van collega VOS wel vermelding verdient.

Amsterdam, 29 April 1917.

J. GRAANBOOM.

DE VREES VOOR NEKKRAMP ONDER HET PUBLIEK.

Collega DE MONCHY deelt in het vorige nummer van dit *Tijdschrift* mede: „Welk een heillooze angst er bij een groot gedeelte van het publiek *bestaat* voor de nekkrimp”. Uit zijn woorden meen ik te mogen opmaken, dat ook hij dien angst overdreven vindt. Welnu, licht dan de menschen in populaireren vorm omtrent de waarheid in!

Amsterdam, 28 April 1917.

D. HERDERSCHËE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Arbeidsmogelijkheid voor blinden.** De minister van handel en nijverheid heeft een commissie in het leven geroepen, waarin ook de oogarts FEILCHENFELD en de directeur der Berlijnsche blindeninrichting zitting hebben, benevens werkgevers in de in aanmerking komende vakken, om na te gaan, welk werk met zoo goed mogelijk gevolg, zoowel voor werkgevers als werknemers, aan blinden en halfblinden kan worden opgedragen. Dertig werkgevers te Berlijn en omgeving hebben zich bereid verklaard tot proefnemingen voor dit doel. Door opklimmend loon naar gelang van het geleverde proefwerk, zal men trachten de blinden aan te sporen tot het beste, wat zij kunnen bereiken (*Berliner klin. Wochenschrift*).

— **Heubner-prijs.** Voor den éérsten keer is door curatoren van de OTTO-HEUBNER-stichting toegewezen de HEUBNER-prijs voor het beste werk op het gebied der kinderziekten, gedurende de laatste vier jaren. De prijs is toegekend aan prof. VON PFAUNDLER te München, voor zijn werk: *Körpermaszstudien an Kindern (Allg. med. Centralz.)*

— **Het vermogen eener geneeskundige verzekeringskas.** De Versicherungskasse für die Aerzte Deutschland heeft in de oorlogsleeningen tot nu toe voor 1744300 mark deelgenomen (*Berl. klin. Wochenschr.*).

— **Rantsoenen in ziekenhuizen en sanatoria.** — Voor de verplegingsinstellingen in Pruisen is het volgende omtrent de voeding bepaald. Verpleegden in krankzinnigengestichten en gestichten voor ongeneeslijken worden gelijk gesteld met de burgerbevolking, tenzij de ziekte een diëet vereischt. In openbare ziekenhuizen moet *ten minste* het volgende worden verstrekt (per week): 2 K.G. brood, 3 K.G. vleesch, 3½ L. melk, 140 gram boter, 100 gram kaas, 5 K.G. grutterswaren, 250 gram „Brotaufstrichmittel”, visch naar gelang van den voorraad. In openbare en bijzondere sanatoria voor longlijders *ten minste* 2 K.G. brood, 5 K.G. vleesch, 7 L. melk, 250 gram boter, 100 gram kaas, 4 eieren; overigens gelijk in de ziekenhuizen (*Berl. klin. Wochenschr.*).

LONDEN. — **Verwaarloosde kinderen.** De hooge loonen in de munitiefabrieken brengen vele vrouwen er toe, gedurende 8 of 12 uren per etmaal in die fabrieken te gaan werken, zoodat er weinig gelegenheid overblijft om voor het gezin te zorgen. Dr. SIDNEY C. LAWRENCE heeft in een verslag aan de schoolcommissie te Edmonton gewezen op de toenemende ziekten en sterfte onder de kinderen en den